

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

íslo 1, ro ník XXVII
Ned le 14. února 2016

Z obsahu ísla

- Sv ení sochy D. Bosca
- O P. Josefu Pekárkovi
- Salesiáni v naší farnosti
- Don Bosco a oddíly TOM
- Salesiáni - spolupracovníci
- Vzpomínka na „chaloupky“
- U íme se od Dona Bosca
- Co mi íká Bible
- Nechat si ujet autobus
- Boží království, nebo islám
- Konejme, co máme konat
- Farní zprávy
- O T íkrálové sbírce
- Post ehy koledník
- Ministrantský turnaj
- Svatá brána na Velehrad
- Ze života Tomík
- Vtipy, osmism rka

Vítej u nás, Done Bosco!

Mžeš mít radost ve svém srdci, zpívá se v jedné písni. Jednu takovou radost jsme mohli společně prožít minulou nedělí při sv. ceně nové sochy Dona Bosca, dobrého kněze a vychovatele mládeže, v našem farním kostele.

Na začátku jeho díla stál sen, který měl ve svých devíti letech. V tom snu slyšel výzvu: „Páťte si nezískáš bitím, ale mírností a láskou.“ O mnoho let později začal tato slova naplňovat. S velkým nadšením, ale i s problémy a těžkostmi, které doba přinášela, se začal starat o mladé hochy, v tšinou chudé nebo opuštěné. Svým srdcem si postupně získával srdce druhých. Pro své chlapce založil v Turíně oratoř, místo, které se stalo pro mnohé novým domovem, kde se rádi setkávali přáteli i hrách, ale i při modlitbě.

Tyto dvě věci Don Bosco uměl dokonale spojovat. Byl oblíbeným společníkem ve hře, ale zároveň neopomenul slůvko k zamyšlení, stal se velmi vyhledávaným zpočátku. Ve své oratoři také založil různé dílny a školu. Jeho dílo rostlo, až vyústilo v založení kongregace salesiánů. Ta se brzy rozšířila do celého světa.

Jedním z jeho žáků byl sv. Dominik Savio, patron ministrantů. Jednou se Dominik, velmi posmutnělý, ptal Dona Bosca, jak to udělat, aby se stal svatým. Rád by se nejlépe jak postil, ale Don Bosco mu to pro jeho špatné zdraví zakázal. „Jak to mám tedy udělat?“ Na to Don Bosco odpověděl: „Připneš si a sv. domit všechny své povinnosti a budeš poád veselý!“

Asi si říkáte: „Jde to vůbec v tom dnešním světě?“ Možná někdy stačí víc dělat Bohu, třeba i prostějším rozhovorem s Ním v modlitbě nebo při mši svaté a být tak více otevřený jeho Slovu. Pak Krista můžeme lépe poznávat i tam, kde jsme jej dříve neviděli.

Stopy Dona Bosca a jeho učení se setkávají s námi zpočátku. Promítaly a nadále promítají i do naší farnosti. Jak? O tom se můžete dozvědět v následujících stránkách našeho občasníku.

Jan Žalík

Posvěcení sochy sv. Dona Bosca

V nedli 7. února 2016 byla v kostele sv. Vojtěcha posvěcena socha sv. Dona Bosca. Světlením se ujal P. František Bezděk, SDB, z Domu Ignáce Stuchlého ve Fryštáku. Po slavnosti proběhla pod kostelem beseda o salesiánském díle.

Naše farnost má k Donu Boscovi i k řádu, který založil, mimořádný vztah. Mnoho z nás bylo významně ovlivněno salesiánskými kněžími, kteří v ní působili. Žijeme mezi námi mnozí spolupracovníci salesiánského díla. Dona Bosca, patrona mládeže, považujeme i za patrona oddílu TOM. Působením jeho ducha i všech salesiánů v naší farnosti se snaží zmapovat toto území farního obáskníku. ■

K Pekárkům jsme si chodili pro poučení a na pokec

Jedním z následovníků sv. Dona Bosca v naší farnosti byl P. Josef Pekárek. Narodil se v Kvítkovicích v roce 1930, z otrokovické mšanky odešel do Fryštáku do salesiánského ústavu, později se p ipravoval na kněžství. Zmna režimu a jeho represe vše změnilo, takže se v roce 1959 vrátil domů do Kvítkovic a pracoval v Moravanu.

Nadšený svým posláním hned shromáždil uje kolem sebe dleka z Kvítkovic a navštívil je koledy, mariánské písně ky na májové, chodíme a jezdíme na poutě, výlety, obáskna na hokej nebo do kina. Postupně skupina nabaluje jako sn hová koule další kamarádi z Otrokovic.

Na které akce musely proběhnout v utajení. Například díky P. Pekárkovi jsme 12.4.1964 mohli p ijmout svátost bímování. Do Bukové u Trnavy na Slovensku jsme jeli v 10 autech; k hranicím každé auto zvlášť, od Strážnice v konvoji. Jistě že si nemohl každý z nás vézt svého kmotra, třeba Anika Pekárková byla šestinasobnou kmotrou.

Když se kolem roku 1966 stal P. Pekárek varhaníkem ve zlínském kostele, p ívádí mezi nás p ívátele ze Zlína.

S pražským jarem p íšlo uvolnění a naděje a my jsme se dozvěděli, že P. Pekárek byl v roce 1966 v tehdejší NDR tajně

vyšvícen na kněžství. O pouti v roce 1968 sloužil v Kvítkovicích „primiční“ mši svatou a krátce nato odjížděl do Litoměřic; byl jmenován sekretářem biskupa Štěpána Trochty. Je nás zase víc, máme p ívátele v Litoměřicích a okolí.

V Kvítkovicích u Pekárků se zabydluje P. Karel Tinka, taky kněz salesián, bytů edn jen údržbář na fa e ve Zlíně. Každý čtvrtek si k Pekárkům chodíme pro trochu poučení a trochu na pokec.

Duchovními správci naší farnosti jsou v té době salesiáni P. Frélich a P. Kudela; salesiáni působí i v Napajedlích – P. Vinklárek a P. Honka.

Když se dnes ve vzpomínkách vrátím do té doby, až se mi zatají dech nad tím, za co všechno jsme žeme být salesiánem v dění, jak bohaté bylo naše mládí na zážitky duchovní i „světské“. Čas utíkal, my se vdávaly a ženily, ale působením toho salesiánského ducha v Otrokovicích díky Bohu zůstává. Světlením o tom vzpomínka na Jožku Janotu v minulém území obáskníku, protože i on byl tehdy jedním z naší party.

Nemohu jinak zakončit tyto řádky, než prosbou k Donu Boscovi: Opatruj a ve i nadále naše děti a vnuky na cestě k Bohu. ■

Marie Vondrová

Salesiánští knží v naší farnosti

Otec Vojtěch Frélich, SDB, k nám přišel s sebou hem tzv. pražského jara v září r. 1968. Otrokovice byly jeho prvním duchovním působištem od dubna 1950, kdy ho zastihla násilná likvidace eholí a spolu s ostatními salesiány internace v Oseku u Duchcova. Mlátil se sebou tři roky tvrdé vojenské služby u PTP, pak tiskovou práci na dole Hlubina v Ostravě. Hornické povolání ho nechránilo před zatčením v r. 1956, kdy byl odsouzen na čtyři a půl roku za tzv. "podvracení republiky". Trest si odpykal ve Valticích v brusnickém lustrativním ústavu. Útrapami ly dopad na jeho zdraví.

P. Vojtěch Frélich

V roce 1969 k nám přibyl kaplan, otec Tomáš Kudela, SDB. Během jeho působení na mnoha pracích, farnost byla několik let bez kněze, fara byla zbourána a do Otrokovic dojížděly sloužit mše otec Hozík z Pohořelic.

Jako salesiáni se hodně vnovali mládeži. Nápadně vzrostl počet ministrantů. Položili základy aktivit mladých katechetů, které trvají dodnes.

Byli si trochu protikladem. P. Kudela drobné postavy, zatímco P. Frélich vysoký chlupatý typ. Obavy dětí "mírně" poznámkou, že jeho působení znamená "Veselý". Ve hmotném tisku byla velmi citlivá duše. Vzpomínám, jak při kazání se kdysi zmínil o adoptovaném chlapci z dětského domova. Na otázku, kdo ho v domov přivedl, chlapec přemýšlel, až si vzpomněl: "Ano, pejsek, bál se mnou, když mne odváželi." Při posledním slovu se otci roztrásl hlas a chvíli nabíral dech.

Otec Kudela byl tichý a nenápadný, ale pracovitý člověk. Když jsem chválil krásné zeleninové záhony, které zřídil na dřívě pustém dvorku nové fary, odpověděl: „Já jsem v podstatě sedlák“.

Za působení obou kněží se zvýšil počet bohoslužeb, přesto býval kostel stále zaplněn. Znovu u nás udělal svátostní ministrant biskup Trochta, rovněž salesián. Ujali se také dlehladné opravy kostela sv. Michaela a úpravy jeho interiéru v duchu pokoncilních změn.

V r. 1972 byla v přístavbě krátkodobě postavena nová farní budova. Otec Frélich také zahájil, již v r. 1969, jednání o stavbě nového kostela. Projekt mu zhotovil arch. Korvas, přičemž vodem z Kvítkovic. Spolu sdíleli kdysi v záměru celou se zamýšleným okénkem u stropu, to přitom připomíná kulaté okénko nahoře v presbytáři nového kostela sv. Vojtěcha. Snažení bohužel ukončilo období normalizace.

Otec Tomáš Kudela od nás odešel v r. 1973 do Luhačovic a pak v r. 1978 do Starého Města, kde později zemřel ve věku 84 let. Je pohřben v Újezdci u Luhačovic.

Otec Vojtěch Frélich působil v Otrokovicích až do r. 1982, kdy byl od srpna na vlastní žádost (ze zdravotních důvodů, po mrtvici) ustanoven duchovním správcem ve farnosti Hulenkovice. Tam také ještě provedl mnoho oprav, některé za pomoci brigádníků z Otrokovic. Sloužil tam 12 let, až do posledních sil uoltáře, zemřel v nedožitých 80 letech života. Je pohřben v kněžském hrobě bratří salesiánů na fryštáckém hřbitově.

V myslích pamětníků stávají tito kněží jako obětaví, svdomití, laskaví a usmívaví duchovní otcové, kteří opravdově žili své kněžské životy a v novali se naplno práci na Božím království. Kéž jim Pán odplatí jejich zásluhy o otrokovickou farnost v novou radost v nebi. R.I.P. ■

P. Tomáš Kudela

Antonín Galatík

Salesiánská spiritualita v turistických oddílech

Dostala jsem otázku, jak k tomu došlo, že p ístup k d tem a mládeži v naší farnosti, zejména v turistických oddílech mládeže, je inspirován salesiánskou spiritualitou.

Kn ž í a k es ané, kte í aktivn prožívali svoji víru i v dob náboženské nesvobody, usilovali o to, aby vzácný dar víry mohli p íjímat, rozvíjet a žít další generace. Lidé nap í republikou i Evropou (nakolik to bylo možné) se v tomto úsilí podporovali a nezištn si pomáhali. I p es hrozbu perzekuce dávali k dispozici své byty, chalupy, finance, as - s v domím, že je t eba vytvo it prost edí, v n mž mládež zakusí p íjetí, spole enství, sílu modlitby, blízkost Boha, p átelství kn ž í i vedoucích.

Z jednotlivých lánk toho ísla je jednoduché dovodit, že v naší farnosti p sobilo n kolik salesián , kte í zde zanechali významnou stopu. V první part , kterou založil P. Pekárek, byl i Josef Janota. Spole n se svojí ženou Aní kou, která byla v kontaktu se salesiány kolem kardinála Trochty, se stali salesiány - spolupracovníky. V tomto spole enství bylo a je spousta lidí nasazených pro mladé. Spole enství je duchovn doprovázeno salesiány.

S Josefem jsem za ala jezdit na r zná setkání lidí, kte í organizovali akce pro d ti (sch zky, víkendovky, tábory, duchovní cv íení). Pozd ji jsme tato setkání organizovali v kempu ve Fryštáku pod krycím názvem "Guláš". Byly to vzácné chvíle k es anské a salesiánské formace a vým - na zkušeností, kde nechyb la ani ást pedagogická a psychologická.

Vym ovali jsme si materiály ke sch zkám, táborové hry, nápady. Nikdy nechyb lo zastoupení kn ž í, kte í v té době v tšinou nem li státní souhlas a pracovali v civilních povoláních. Ti m li o víkendech as a tak si mnozí jíst vzpomínají na p ítomnost salesián P. Jana Ji í ka, P. Pavla Kadle íka, P. Janka Ihnáta, Mons. Karla Herbsta, P. Josefa Kopeckého st., P. Jana Vývodu, P. Pavla Kucha e, P. Emila

Matuš a dalších na víkendovkách a kurzech pro vedoucí, setkání pro kluky, tábory a dovolené. Vše se uskute ovalo za vydatné podpory našeho tehdejšího fará e P. Vojt cha Šímy.

Prvního „kurzu animátor " se za holky zú astnila ješt za totality Marta Rafajová a Maruška Šruba ová. Kонтинуální setkávání holek, které se v novaly skupinkám d tí, organizovaly sestry salesiánky ve spolupráci se salesiány. Obdobn to bylo po linii kluk a jak je vid t, kurzy animátor , které jsou organizovány salesiány, pokračují dodnes.

Z d vodu bezpe nosti jsme založili v roce 1988 první Turistický oddíl mládeže (TOM 1423), který tvo íli starší kluci a holky, a na po átku roku 1989 byly založeny dva další oddíly, které fungují dodnes (TOM 1412, TOM 1419), asem TOM 1423 zanikl. Oddíly oficiáln zašti ovaly práci s d tmi a mládeží, doposud umož ůj vým nu zkušeností a využití výhod celorepublikové organizace.

Do budoucna bych oddíl m p ála, aby byly místem, kde je možno zažít p kné vztahy s vrstevníky i s vedoucími a osobní setkání s Bohem. Vždy p edávání víry je posláním každého z nás. P itom m žeme navazovat na historii naší farnosti a inspirovat se a erpat z mnohaleté zkušenosti spirituality Dona Bosca.

Všem ostatním peji p íjetí alespo malé ásti duchovního odkazu Dona Bosca: „*Sta í mi v d t, že jste mladí, abych vás miloval. Mám vás rád, jsem vám blízko v modlitb a v nabídce svého utrpení.*" ■

Helena Miklová

Na „chaloupkách“ jsem se mnohé naučil

V našem farním obecníku se už mnohé napsalo o Josefu Janotovi, zakladateli našich turistických oddílů v soběbých pí naší farnosti. Pod jeho vedením jsem prožil nádherné chvíle v našem společenství a byl to on a s ním i náš tehdejší farář P. Vojtěch Šíma, od nichž jsem mohl na našich schůzkách slyšet poutavá vyprávění o Donu Boscovi a také se dovědět něco o salesiánech.

Poprvé jsem se salesiány setkal ještě před revolucí, ve svých asi sedmi letech, na jednom výletě. Sešli jsme se na nádraží. Píjel vlak, nasedli jsme a najednou se k nám hlásil jeden pán. „Kluci, tak tohle je Pavel, ten dneska pojede s vámi,“ řekl nám Josef a zase odešel.

Cestou se k nám přidávali další kluci, nevím už odkud. Pamatuji si jenom, že když jsme vysedli, museli jsme jít nejprve na kam stranou, až na okraj lesa, abychom se mohli společně pomodlit. A místo velkého kříže jsme se museli přeházet křížem malým.

Tedy jsem to vůbec nechápal, až mnohem později jsem se dozvěděl, že ten pro nás neznámý Pavel byl kněz, salesián P. Pavel Kadlečík, který měl tehdy na starosti tzv. *chaloupky* neboli tajná setkávání mladých. Tato setkání mnohdy neunikla pozornosti StB, proto se vždy konala v utajení, často u někoho na chalupě nebo na místě, které nebylo moc nápadné. Odtud ten název *chaloupky*.

O něco později, byl jsem v šesté třídě, za námi přišel Josef s nabídkou víkendových pobytů u salesiána. Bylo pár let po revoluci a jejich aktivity se už mohly rozjet naplno.

Rád vzpomínám na těch několik krásných let, kdy jsme jezdili na chaloupky, tedy už oficiální a nikým nerušené víkendy, které pro nás tyto kněží připravovali. Za tu dobu jsme mohli poznat několik úžasných kněží i jejich mladých spolupracovníků, kteří se na kněžskou službu teprve připravovali.

Panovala vždy pro kněžskou kamarádská at-

mosféra, umocněná tím, že jsme mohli všem kněžím tykat, což pro nás do té doby bylo něco nezvyklého. S údivem vzpomínám na to, jakým způsobem si nás postupně všechny dokázali získat.

Jednou na toto naše setkání přijel z ostravské oratoře autobus plný romských kluků, ze kterých jsme měli trochu strach. Pokaždé, když dorazili znovu, žasli jsme, jak se tyto kluci postupně změní.

Zažili jsme spoustu krásných dobrodružství i víkendových hrách, taky jsem si mohl poprvé vyzkoušet, jaké to je mít ranní slůvko před menší skupinkou kluků. Později jsme taky mohli být v pomáhat při přípravě programu. A ze všeho nejkrásnější byly večery, kdy ti mladší už spali a my starší jsme se mohli s kněžími sesednout u krbu, jen tak si spolu povídat, nechyběla ani kytara.

Tedy máni ve snu nenapadlo, jak se mi tyto zkušenosti budou jednou hodit. Dnes se již více než deset let vnují dít ve farnosti a dá se říct, že to vše, co jsem mohl na těch víkendech prožít, pro mě byla ta nejlepší škola, jaké se mi mohlo dostat. ■

Jan Žalík

Co je Sdružení salesián spolupracovník

Nkolik rodin z naší farnosti p sobí ve Sdružení salesián spolupracovník . Jedn mi z nich jsou i Liba a Jožka Švehlíkovi, manželé, kte í pochází z Otrokovic a nyní žijí v Praze. Položili jsme jim pár otázek.

Co je Sdružení salesián spolupracovník ?

Sdružení salesián spolupracovník (zkratka ASC) soust e uje ty kes any, kte í cht jí v salesiánském duchu společn pracovat pro druhé, zejména pro mládež a oby ejné lidi. Jinak e eno - je to 3. v tev kongregace salesián , který založil sv. Jan Bosco.

Kdo je leny sdružení?

lenové – spolupracovníci – jsou u nás v R v tšinou manželské páry, které p i vstupu skládají trvalé sliby. ada salesián spolupracovník plní svou pastora ci i v rámci svého profesního života jako u ítelé, sociální pracovníci, vychovatelé, pracovníci ve zdravotnictví, atd.

Co pro vás osobn znamenají?

Pro nás osobn je to velká parta lidí, se kterými máme podobný pohled na sv t a kes anské hodnoty, sdílíme spolu svoje radosti a pomáháme si navzájem, když se da í i neda í. Salesián spolupracovník je v eské republice asi 650. Sdružují se v místních společnstvích po celé republice a setkávají se jedenkrát za m síc, p i vlastních pastora níích aktivitách, duchovních obnovách a jiných salesiánských akcích.

M sí ní setkání bývá mnohdy jako takové posilovací cví ení - velmi bolestivé - b íšní svalstvo dostává zabrat p i vtipech a životních moudrech zkušenějších, mozkové závity se protá í p i teologických disputacích, hlasivky se chv jí spolu s hudebním doprovodem a nakonec prodý-

chávání a ta úžasná úleva, když zjistíte, že ti puber áci byli, jsou a budou všude stejní.

Jak jste se k tomuto společnství dostali?

Jednou v zim 1999 nás Jožka Janota (vedoucí naší otrokovické mládeže a jeden z len ASC) vezl do Prahy a ptal se, jak už jsme zabydlení a jestli už chodíme do n jakého společnství. Odpov d li jsme, že nikam a cítíme se v Praze dost sami. Jožka nám volal hned druhý den a ekl: „Ve tvrtek v 19.00 p ij te do klubovny u Hrocha“. Dorazili jsme tam a teprve na míst , když jsme se všichni p edstavovali a m li íct, pro chceme vstoupit k salesián m, nám teprve došlo, kam nás náš milý p ítel poslal.

Neodradilo vás to?

Ne, vydrželi jsme, vydrželo to s námi i forma ní společnství a roku 2004 jsme skládali spolupracovnícké sliby. Dodnes jsme neuv íteln vd ní Jožkovi za tu možnost, kterou nám dal. Potkali jsme tu adu lidí, kte í jsou dnes našimi skute nými p áteli, m žeme se na n ve všem spolehnout a cítíme se mezi nimi tak dobře, jako ve vlastní rodin .

Naše cesta ke spolupracovník m tak byla pom rn rychlá, p ímá a bez okolk , ale tak to asto u salesián spolupracovník chodí.

Co vás v naší farnosti inspirovalo ke vstupu do společnství?

Pro nás oba byla asi nejd ležit jí inspirace životem jiných spolupracovník z Otrokovic. Jako malého kluka mne také oslovily osobnosti salesián P. V. Frélicha a P. J. Pekárka. Další setkávání s jinými spolupracovníky nás v našem rozhodnutí jen utvrzovalo. ■

Ptal se Jan Žal ík

Od Dona Bosca se u íme i dnes - kurzy animátor

Také v dnešní době se snažíme nejen jak formovat, ale i ináčji vedoucí v našich turistických oddílech. V poslední době k tomu využíváme dvouletého kurzu animátor (vedoucích farních společenství), který pořádají právě salesiáni. Kurzu se účastní Lidka Ševcová, Jan a Ludvíková a Mar a Honzíková, která nám odpovídala na pár otázek.

Proč ses rozhodla zrovna pro tento kurz u salesiánů a ne pro nějaký jiný?

Vlastně úplně první mi to bylo nabídnuto v oddíle a já si říkala, jestli do toho jít či ne. Podívala jsem se na internet, co to vlastně je a kdo má tento kurz na starost, a hned jsem viděla, že do toho chci jít, protože jedním z organizátorů je i P. Petr Kopívala, který působí u zlínských salesiánů, a že zde je i P. Petr Boštík, se kterým jsem byla již potmě na letním táboře. Bylo to sice těžké, když jsme se dozvěděly, že jsme v kurzu jedině, co nepatříme do žádné oratoře (salesiánského střediska), ale teď už všechny víme, že jsme se neobtěžovali.

Co se ti tam nejvíce líbí? Můžeš nám popsat třeba nějaký zajímavý zážitek?

Co se mi nejvíce líbí? Je toho spousta, ale nejvíce asi to, že je to tak super. Když jsem jela na první víkend, měla jsem strach z toho, co se bude dít a jestli nás vezmou mezi sebe. Strach byl ale zbytečný a jsem moc ráda, že mohu být součástí takové skupiny lidí. A nějaký zajímavý zážitek? Tím je velká hromada. Kupříkladu jeden, jak nás přijali mezi sebe tím, že si nemohli nikde zapamatovat naše jména a tak jsme dostaly povelky Tomík 1, Tomík 2 a Tomík 3.

Co jste už měli a co vás ještě čeká?

Čeká nás určitě ještě spousta zajímavých příhod, ale také her a zábavy. Celý kurz trvá po dobu dvou let a rovněž máme v plánu 4 víkendy. Zatím jsme byli jen dvakrát v Brně. Jeden víkend byl zaměřen celkově nainnost salesiánů a druhý na pedagogiku, jak se k tomu chovat a jak bychom se měli chovat i my. Nyní v únoru nás čeká víkend ve Zlíně, ale co bude následně, to už se necháme překvapit. ■

Povídá Jan Žalík

Bojovali jsme o pohár Dona Bosca

Vpátek 29. 1., první den prázdnin, jsme se s našimi ministryni jako každý rok vydali na cestu do Velkého Otčova, abychom změřili své síly v turnaji ve florbalu. Vše za alo měš svatou, kterou sloužil otec Kája Hošek z Hoškovic. Mše byla krásná, otec Kája nám všem moc děkoval za službu u oltáře a klukům se moc líbila i jeho slova o tom, jak je důležité si o prázdninách od všeho odpoutat, a to hlavně od dětí.

Pak už jsme se, dobře naladění a správně nasměření, přesunuli do školy a mohlo se začít. Letos nás čekala jedna novinka, poprvé se hrálo o putovní pohár Dona Bosca. Pohár se nám moc líbil, a tak jsme bojovali ze všech sil, abychom si jej mohli odvézt domů. Letos jsme měli tři týmy – jeden starší a dva mladší. Atmosféra

byla úžasná, kluci si navzájem fandili, hlasivky dostaly po právu zabrat. Starším klukům první místo uniklo jenom o vlasek, ale druhé místo je taky pěkné, no ne? Mladší se taky snažili, bojovali jako o život, bylo z toho taky druhé místo. Další náš tým skončil po pěkném výkonu čtvrtý. Pohár jsme tedy sice nevybojovali, ale i tak jsme domů odjížděli plní krásných zážitků.

Letos jsme na turnaji pomáhali i s organizací, a tak bych chtěl na závěr poděkovat Tomovi a Martinovi Janečkovi a Peňkovi Blahušovi za jejich pomoc. ■

Jan Žalík

Co mi říká Bible

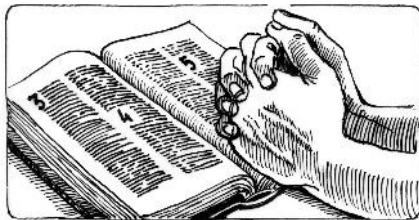
Poj te ke mn všichni, kte í pracujete

Zná to každý z nás. Ke konci pracovního týdne už toho máme n kdy nad hlavu a toužebn o ekáváme víkend. Chceme vypnout a odpo inout si. V tom ase mi v hlav asto naskakuje verš: *Poj te ke mn všichni, kte í pracujete a já vám, praví Pán, já vám odpo inek dám.* (Matouš 11,28)

Pracuji v mladé firm , která se rychle rozvíjí, její vedení klade d raz na využívání r zných aplikací, které komunikaci urychlují, zjednodušují, ale na druhou stranu jsme skoro po ád a všude k zastížení. Pracujeme, i když opustíme prostory kancelá í a jsme doma. Zkrátka po ád jsme „na drát “. N kdy se to hrne ze všech stran a lov k cítí, že by pot eboval n kam utéct nebo zvolnit tempo.

To jsou pro m chvíle, kdy vím, že je as. T ším se, když m žu v lét sednout na kolo a zajet t eba na mši na Velehrad, Hostýn, nebo se jen projet ke Svaté vod , posed t v adora ní místnosti v našem kostele. Sta í v klidu naslouchat. Není pot eba slov, vždy On stejn už dávno všechno ví a m tyto chvíle dobíjí baterky. ■

Daniela Ko enková

Jít v život podle správného ukazatele

Poznání vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje. (1 Kor 8,1) Pat ím mezi každodenní tená e Bible, tento text jsem etl docela nedávno. Siln na m zap sobil, pomohl mi vypo ádat se s minulostí, a ukazuje nový sm r.

Slova apoštola Pavla ve mn vyvolávají p edstavu ukazatel cesty: vlevo – poznání, které vede k domýšlivosti, kdežto vpravo – láska, která buduje. Když p jdu vlevo, cestou poznání, mohu nabýt moci. Moc se však lehce a asto zneužije. Nadto je cílem domýšlivost, už jen kr ek od pýchy, která je matkou všech h ích . Kam vede tato cesta?

Naopak sm rovka vpravo ukazuje na lásku. Existuje n jaké nebezpe í na této cest ? Ano, že sejdu na tu první cestu. Jak tedy nesejít? Tak, že p jdu s pr vodcem. A kdo je tím pr vodcem? Sama láska –

Ježíš. K es anský pozdrav na rozlou enou zní: „S Bohem“ nebo také: „Jdi s Bohem!“ Bu s ním, a se neztratíš!

Jsem svobodný, m žu jít také doleva – cestou poznání, ovšem m l bych po ní jít s láskou! Mám strach, že když p jdu vpravo, p ijdu o poznání? Nikoli, nep ijdu. Avšak poznání v lásce znamená být po ád na za átku, stále znova se rozhodovat – pro lásku, která je tv r í a buduje. ■

Petr V rný

Nechat si ujet jeden autobus

Nemám rád, když se obyčejné myšlenky vyjadřují velkými slovy a vznešenými vztahy. Rád mluvím a píšu jednoduše a současným jazykem, nacházím-li prostá slova a přímě v nich. Zdá se mi, že v církevním prostředí jsme v posledních letech opakovanými velkými slovy a vznešenými vztahy zahlceni.

Soudím, že nadměrným používáním slov se jejich obsah vyprázdňuje, a už jsou to obyčejná slova jako práce, škola, rodina, nebo vznešenější jako láska a přátelství a nevýjímám z toho ani slovo Boh. Vloni se na nás ze všech stran hrnul výraz Eucharistický kongres a letos? Církevní rok, nově tematicky zaměřený, sotva zaal a kolik knih, přednášek, kázání, návod a projev už bylo napsáno a milosrdenství.

Jak si ale více přiblížit obsah tohoto slova, aniž bychom ho denně používali a nestalo se tak frází? To slovo se vytratilo z běžného jazyka, mladé generaci zní poněkud archaicky a často nás přivádí do úzkých. Nenahradí ho ani výrazy jako soucit, slitování, smilování, a dokonce útrpnost (jak radí slovník synonym).

Abychom ho nevyprázdнили, abychom ho dokázali zažít, mluvíme raději o jiných věcech. Například že je potřeba se zastavit a oprostít se od ustávaného shonu tohoto světa. Ve chvatu odplotny k internetu, z kostela do Billy nebo od televize k mailu se jen těžko o takových věcech přemýšlí.

Když se dokážeme zastavit, máme možnost otevřít oči, naslouchat a uvědomovat si souvislosti. Kolik jsem toho dostal a také dostávám? Nejde ani tak o majetek, peníze, ale i o schopnosti, vložky, lásku, přátelství nebo zájem, který o mne kdo projevuje.

Ve světě událostí posledních měsíců je na místě vědomost, že mám co jíst, že mám kde bydlet a kam chodit do kostela. Náš kontinent žije již více než 70 let bez

v tší války a poslední léta nám silně připomínají, že tomu tak v budoucnu nemusí být. Kdo na tom má zásluhu?

Kladením podobných otázek a hledáním odpovědí by ovšem nebylo dobré skončit. Aspoň zastavení využijme i k tomu, abychom se zajímali o druhé, o jejich potřeby, starosti, obavy a přání. Ptejte se, co je těžší, o usilují a kam směřují.

Nedávno jsem si cestou z práce nechal ujet autobus a přičekání na další jsem pozoroval nově přichozí. Někteří přicházeli sehnutí pod tíhou uplynulého dne, nákupních tašek nebo povinností, které je ještě čekaly. Jiní se zjevně těšili na to, co je ve zbytku dne čeká. Šedé a bezejmenné stíny, které obvykle na zastávce potkávám, se mi připomínaly zaaly jevit jinak. Přemýšlel jsem, kdo z nich by potřeboval pomoc, kdo povzbuzení, komu by pomohl a komu by stačilo jen slovo. Když jsem se však nedostal, protože jsem přijel autobus a my jsme se rozjeli k domov.

A to je ono: Odmítnout lhostejnost a odkladění otázek a naslouchání a přejít ke skutku. V našich krajích je jen málo nahých, které bychom mohli obléknout, a málo hladových, které bychom mohli nasytit. Je ale dost těch, kteří jsou ve vězení z sobeném nemocí a samotou nebo žízni po návštvi a lidském slově. Právě zde můžeme naplnit výzvu Matoušova evangelia.

Například tím, že nabídneme svou pomoc a poskytneme ji těm, kteří ji potřebují, nemusí o ni ani žádat. Když je pomoc nemožná, pak nebudeme neteční a projevujeme alespoň zájem. Počítá se také laskavé jednání, povzbuzování nebo vyjádření soucitu. To je často více než jakýkoli jin.

Vím, že i takovou podobu můžeme mít slovo milosrdenství, zvláště v nynější době postní.

Pavel Ludvík

Vláda Božího království, nebo islámu?

Víme, že cílem celých dějin je v ně Boží království, ovšem jsou různé realita je spíše taková, že vláda Boží se z tohoto světa vytrácí. Profesor a kněz Petr Piha uvádí, že když lidé na našem kontinentu opouští křesťanské kořeny, ztrácejí tím také hodnoty a bohatství, které stojí zato bránit. říká, že „odklon od skutečného Boha ke konstrukci jakkoliv lidské (myšlena Evropská unie), znamená pro Evropu zánik.“

Jde o to, že Evropa není ohrožena jenom tím, že ztratí křesťanské hodnoty. Současně se stále víc ukazuje možnost, že tyto hodnoty budou nahrazeny hodnotami, které vyznává islám. Jestli totiž Evropané nenajdou motivaci, proč se bránit pronikání islámu, je docela možné, že během několika desítek let bude křesťanství u nás likvidováno podobným osudem, jako tam, kde má extrémní islamisté.

I když na mnoha místech žijí křesťané a muslimové vedle sebe v souladu a míru, přesto je nutné brát v úvahu, co profesor Piha vyjádřil takto: „Evropa je dnes konfrontována s civilizací, která vyznává jiné-

ho Boha.

Je to zásadně jiná civilizace, protože mezi milosrdným, nesporně lidským a odpouštějícím Bohem a Alláhem, nelítostně tvrdým bohem muslimů, je veliký rozdíl. Křesťanství na rozdíl od islámu považuje člověka za svobodného, dává mu právo se rozhodovat a následně si žádá jeho odpovědnost. Alláh oproti tomu žádá poslušnost a činí z člověka otroka.“

Víra v takového tvrdého, přísného Boha vede až k přesvědčení, že je možné se mu zalíbit třeba i sebevražednými útoky. Z dějin dob víme, že právě díky víře v Krista dokázala Evropa v minulých stáletích odolat náporům vojsk islámských panovníků.

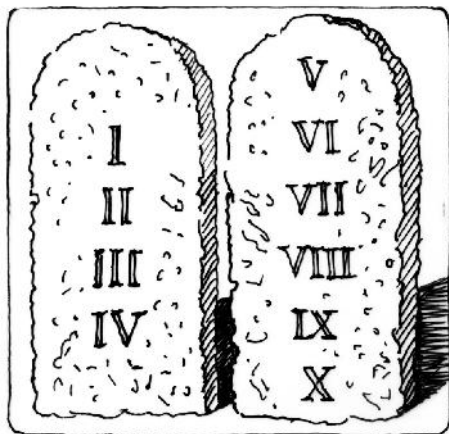
Pokud bychom se ale zvěšovali Krista vzdali, nemá Evropa už za co bojovat. Pouhá ekonomická a materiální úroveň k tomu sotva bude dostatečnou motivací, když vidíme, jak konzumní společnost v lidech posiluje pohodlnost a individualismus. Někdy významný islámský duchovní prý prohlásil: „Dnes se do Evropy dostaneme bez válečnických podílů podle vašich zákonů, abychom zde mohli nastolit naše zákony.“

Občas se někde vyskytne srovnání, jak dle křesťanů muslimové nejen v islámských zemích dodržují Korán, zato křesťané v západních zemích přistupují k Božím zákonům často lehkomyslně a nedbale. Je to snad proto, že muslimové to dělají ze strachu před krutým bohem, zato křesťané to berou na lehkou váhu, vždyť Bůh je přece milosrdný?

Zkusme jako křesťané ukázat, že k tomu, abychom brali vážně Boží zákon, nepotřebujeme mít z Boha strach. Kéž je nám pro opravdový a horlivý křesťanský život nejlepší motivací právě Ježíšovo milosrdenství a Jeho láska k nám. ■

O. Josef Zelinka

Z promluvy o Slavnosti Ježíše Krista Krále

Konejme, co máme konat

Prorok Sofoniáš v 1. tení mluví o o ist a obnov Izraele v neklidných dobách 6. století p ed Kristem, kdy Hospodin pomohl Izraeli zvíť zít nad nep áte li – a p ináší mu as pokoje a radosti. Prorok oslovuje své vrstevníky: „Neboj se Sione, Hospodin, tv j B h je uprost ed tebe; raduj se a plesej celým srdcem“.

Obdobn Pavel Fili-pany vyzývá: „ Pán je blízko, radujte se a vaše ušlechtilost a je známa všem lidem“.

A do t etice: Záv r dnešního Lukášova evangelního úryvku kon í slovy: „a dával lidu ješt í jiná napomenutí a hlásal mu radostnou zv st.“ T etí adventní ned le je skute n ned lí radosti, a to nad blížkým p íchodem Hospodina k lidu Izraele ve Starém zákon a blížkým p íchodem Krista – Božího Syna v dob novozákonní- pro nás všechny, kte í jsme v Krista uv íli.

V té radosti z o ekávání Pána nás osloví – zaujmou – slova z Pavlova listu: „Vaše ušlechtilost a je známa všem lidem“. A v em se má projevovat? To se dozvídáme v evangeliu, kdy Jan K titel odpovídá na dotazy lidu. „ Co máme d ílat? Jak se p ípravit na p íchod Mesiáše?“ „ í te ušlechtilé skutky!“ A Jan vypo ítává: S nuzným se pod l o šaty, s hladovým o jídlo. A v jakémkoli životním postavení se snaž konat dobro, neopomíjet konání dobrých skutk .

Vždy my všichni na po átku mše svaté p í úkonu kajcnosti vyznáváme „ asto h eším myšlením, slovy í skutky – a nekonám, co mám konat“. Tedy vyznávám, že opomíjím dobro ve prosp ch bližních í k uct ní a oslav Boha.

Samoz ejm , že lidský život není jednoduchý; víme, jak asto jsme zavaleni prací. V b žných denních situacích musíme volit jen n které z mnoha r zných možností. Vyhov t všem nem žeme. N kdy musíme í n co odmítnout. Ve sv domí

však m že z stat í osten vý itky – ud lali jsme správn ? Nemohli jsme ud lat víc nebo jinak – s lepším výsledkem?

Život se skute n skládá z neustálého výb ru mezi mnoha možnostmi. D láme jedno a opomíjíme (n kdy snad í zanedbáváme) n co jiného. Stane se, že zanedbáme pravé dobro a to, co jsme u inili, bylo ztrátou

asu. Na první pohled ned láme nic zlého, ale p esto cítíme vý itky sv domí; jsme si totiž v domí, že jsme nevykonali, co jsme vykonat m íli.

Sestry a brat í, p íjm me tedy Pavlovu výzvu: Proste o moudrost a Bohu p edkládejte modlitby s d kováním za p íjatá dobra. Je to výzva pro nás. A nás provází v domí, že naše radost bude úplná, když se o ni pod líme s druhými, tedy - když vykonáme, co máme vykonat. Pak se na nás naplní slova z Pavlova listu: Boží pokoj, který p evyšuje všechno pomyšlení, naplní vaše srdce í srdce t ch, jimž rozdáváte dobro vy, protože konáte, co máte konat! ■

Alois Orlita

Ze života farnosti

Letošní dvanáctý ro ník Tomácké zábavy se nesl v duchu oslav vít zství. Název Zlatý Tomík reprezentoval jak úsp chy len TOM 1412 a 1419 na turistických závodech, tak í titul TOM 1419 jakožto nejlepšího oddílu v R. Oslav se zú astnilo tэм dvanáct desítek host , kte í si užívali dobré hudby, zábavného programu í skv lého jídla í pití, co jen hrdlo rá ilo. To íní organizátor m VELKOU radost, ímž d kují VŠEM, co p íšli, í T M, kte í jakkoliv pomáhali s realizací zábavy.

Eva Janíková

Jaká byla Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka si získává jméno, a to nejen v našem městě. Letos koledníci vyrazili již posedmnácté, aby přinesli pokoj a radost do lidských obydlí. Půlnášimé postavy koledníků, jak se jim to podařilo:

■ Zavzvonili jsme u jednoho domku, za ali jsme zpívat, ale nikdo neotvíral. Jen jsme slyšeli, jak se otevřelo okno. Dozpívali jsme a protože se nikdo neobjevil, šli jsme pryč. Když jsme byli u branky, vyšla z domku paní a velice se omlouvala: „Víte, já jsem musela nejdříve otevřít okno babičce v pokoji, aby vás dobře slyšela.“

■ Koledovali jsme v paneláku. Jedna paní nám tam řekla: „Dív jsem bydlela v domku a tam k nám aspoň pět let nikdo nepřišel. Jsem tak ráda, že jsem se vás dočkala.“

■ Přišli jsme k domku a na verandě nápis: „Tři králové, klepejte, nefunguje zvonek.“

Zabouchali jsme, otevřel nám mladý muž, byl z nás celý nadšený, dal nám peníze a říkal, že už vloni ho to velice potěšilo.

■ Letos jsme asi nejvíce překvapilo, kolik mladých rodin nás hezky přivítalo. Bylo hodně přehřívání, kdy nám otevřel někdo z rodiny a ještě než jsme začali zpívat, tak na nás volal, a ještě předtím, než jsme začali zpívat, že musí zavolat dříve, že nás musí taky vidět, prý už na nás všichni čekají.

■ Od mnoha starších lidí často slyšíme v tomto typu: „To je dobře, že jste přišli, my už tu na vás čekáme.“ Jeden dokonce, když jsme začali zpívat, se rázem proměnil v dirigenta a začal si s námi notovat a taky na nás měla vidět ta radost, že za ním někdo přišel. Dobře jsme si jej pamatovali odložit, kdy nám povídal, jak mu to snáze tím zeměla manželka a zůstal úplně sám. ■

Tříkrálová sbírka o imě malého koledníka

Všechno to začalo v pátek předtiské mši svaté, kde jsme se setkali, aby nám pan farář udělil požehnání. Vloni mi sbírku překazila nemoc, tak letos hurá na to! Byl jsem ve skupince s Kubou, Lukáškem a tetou Fabrikovou. Hned na začátku nás zaskočilo po asi, jen co jsem vyšel z domu, tak se mi rozjely nohy: „Aha, náleď!“ Jeden dva pády a jdeme zvonit a zpívat.

Setkali jsme se s lidmi vstřícnými, kteří se usmívali, prohodili k nám vlídné slovo. Ale jsou lidé, kteří takové akce neuznávají, ti byli zamerení a mrzutí - pokud nám vůbec otevřeli. To nás ale neodradilo a poctivě jsme chodili dál. Dokonce jsme zjistili, že na Bařevě máme vidět pětosa.

V odpoledních hodinách jsme se všichni králové a naši vedoucí sešli v suterénu. Odevzdali jsme kasičku, zbylé cukíky

a kalendářiky. Nakonec jsme dostali hrnek teplého čaje a k tomu něco na zub. V tomto poaseji to bylo vhodné. ■

Patrik Matula

Jsmo rádi, že jsme p inesli radost a lásku

V jednom inžovním dom na Ba ov jsme toho spoustu zažili. Lidé nám hojn otvírali a m li radost, že nás vidí. T i ervené postavi ky, které jim zpívaly s radostí a elánem, hodn lidi okouzliily. Chválili nás, ptali se, jestli nás nebolí pu-sinky. Chodila jsem poprvé a tak jsem m - la radost, že se líbíme.

V tom dom nám otev ela jedna paní, vypadala jak sluní ko, m la obrovskou radost, že jí zpíváme a neustále ešila, co nám za to dá. Potom se vytratila do bytu a když se vrátila, m la v dlaních malá raj át-ka. Bylo to vtípné a zároveň milé. T i králové se vrhli na raj atovou výslužku a hned jí sn dli. Paní byla neskonale š astná.

Potom jsme vyšli ven a u ubytovny OAZA se ozýval zp v t íkrálové koledy. Vydali jsme se za lidmi, kte í si nás tímto zp sobem zavolali. Byla to parta, která n kam odjížd la, a byli rádi, že jsme za nimi šli a zazpívali jim. Hned si kolední ky í fotili. Jeden pán si sundal epici, zav el o i a požádal m , jestli bych mu nedala k ížek na elo se slovy: „Chci být lepší lov k.“ Vyhov la jsem mu. Byl to velmi silný zážit-tek a jsme vd ní, že jsme toho mohli být

sou ástí. Rádi jsme vnesli radost a lásku do rodin, které nám ochotn otev ely dve-e. D kujeme. ■

Hana Zaoralová

Pod kování organizátor

Všem koledník m i organizátor m jménem Charity moc d kuji, že se letos op t zapojili do sbírky, aby p inesli lidem radostnou zv st o narození Ježíše Krista a také pokoj a radost do každého obydlí. ■

Ing. Peter Kubala, editel Charity sv. Anežky

Výsledky sbírky

Navzdory zim a náledí se t íkrálovým koledník m poda ilo v Otrokovičích vybrat 268 tisíc K . ■

Ze života farnosti

V roce 2015 bylo v naší farnosti uplete-no a odesláno 913 ks obvaz . Na dopravu a poštovné jste p isp li celkovou ástkou 3 860 K .

Rekapitulace: Od za átku pletení v r. 2006 až k dnešnímu dni bylo odvezeno celkem 10 058 ks obvaz . Na dopravu a poštovné do r zných leprosráří jste p isp li celkovou ástkou 31 280 K .

Milí p átelé pletení a neúnavné pleta-ky! Misericordes sicut Pater. - Milosrdní jako Otec. In aeternum misericordia eius. - Jeho milosrdenství trvá nav ky.

Zapla Pán B h, že Vaše p íze a lás-ka trvá...

Za vše d kují M. Knapková a M. Šmiková

Přehled farních zpráv

Z jednání pastora ní rady farnosti 4. 1. 2016

- Se socha em Sta kem je dohodnuto uzav ení smlouvy na sochu sv. Zdislavy.
- Probíralo se, na co použít výt žek ze sbírky u ernouška. V úvahu p ípadá nádoba na sv enou vodu a obm na kancionál v lavicích.
- Adora ní den v Kvítkovicích prob hne v ned li 13.3.
- Noc kostel letos prob hne 10.6. Diskutovalo se, jak by m la být letošní akce zam ena.

- Je velký zájem o pou do íma k Roku milosrdenství. Za tím ú elem byl vybrán termín 30. 5. - 4. 6. 2016. O realizaci pouti se postará CK Miklas. Po ukon ení p íhlášení ve farní knihovn trvá možnost p íhlásit se p ímo v cestovní kancelá i, a to až do obsazení autobusu.
- Na opakovanou žádost n kterých farník budou na farních webových stránkách umís ovány ned lní promluvy. ■

Uvažujeme o kurzech Alfa

V posledních letech jsem se vícekrát setkal s lánky nebo n jakou prezentací i besedou o kurzech Alfa. Jedná se o evangeliza ní úsilí probíhající v r zných církvích a jejím smyslem je snažit se lidem hledajícím, kterým nejsou otázky víry lhostejné, nabídnout setkání, kde bude možné si poslechnout základy toho, z eho k esanská víra vychází. Takové setkávání má být uspo ádáno na míst , kam nebudou lidé p ícházet jako do cizího prost edí a pro navození neformální atmosféry je spojeno s pozváním na ve e i.

Debaty o možnosti takového kurzu v naší farnosti prob hly už v n kterých spole enstvích a na pastora ní rad . Pokud se najdou spolupracovníci, kte í pocítí, že by s takovým kursem mohli pomoci, bude možné za ít podnikat konkrétní kroky. Ohledn spolupráce by se jednalo

zejména o propagaci, zajišt ní zázemí pro setkávání a ú ast na rozhovorech ve skupinkách na dané téma.

Modlitební spole enství už na tento úmysl p ínášejí pravideln své p ímluvy. V p ípad , že se vytvo í p ípravný tým, všichni ostatní se mohou zapojit do modlitby za ty, kterým by n co takového prosp lo, a každý m že uvažovat, koho a jakou formou by mohl osobn pozvat. P ívítáme každého, koho tato myšlenka osloví natolik, že by byl ochoten se do realizace zapojit. V ím, že se nám nabízí jedna konkrétní p íležitost, jak sv tlo evangelia ší it kolem nás. Rozhodující pak bude, jestli se najde dost t ch, kte í takovou p íležitost nebudou chtít promarnit a t eba aspo osobní modlitbou na tento úmysl ší ení Kristova sv tla podpo í. ■

Otec Josef Zelinka

K ty a poh by za poslední období

K ty:

Zuzana Janotová, Tomáš Zetík, Eliška Sa áková,
Karolína Doleschalová, Št pán VI ek

Poslední rozlou ení:

František Brhel, Ji ina Polepilová, Justin Ko ak

Zprávy z farnosti

Svatá brána na Velehrad byla otevřena

V homilii při otevření Svaté brány milosrdenství na Velehrad o. biskup J. Hrdlička řekl: „Šel jsem v Olomouci do baziliky, a potkal jsem děti z církevní mateřské školy Ovečka, šly si projít Svatou bránu. Zpívaly si známou píseň o zlaté bráně, moc se mi nelíbila, a tak jsme ji společně upravili:

Svatá brána otevřená, / zlatým klíčem odemčená, / kdo tou branou projde, / k Ježíšovi dojde. / A jsi ten a nebo ten, / sta se Božím dítětem.“

Ze života Tomík

■ **První sobotu v měsíci prosinci** jsme na sokolovně přivítali Mikuláše. Na tradiční Mikulášské besídce nás tentokrát navštívili piráti, kteří nás provázeli celým programem besídky. Všechny programy se týkaly právě jich. Myšky i Žabky měli o pirátech písničku, Tygříci trénovali veslování, když utíkali před krokoušem, a Žraloci a Sluníčka si připravili pohádky. Nakonec se piráti podílili s dětmi o celý svůj poklad.

■ Letos jsme po 2 letech opět pomáhali organizací a přípravou Živého betléma (25.12.), který se nesl v duchu prosby za mír ve světě.

■ **V pondělí 28. 12.** jsme vyrazili protáhnout svatou lánu na Hostýně. I když nebyl sníh, akcí jsme si užili a zavítali jsme také na mši svatou.

■ **Na Silvestra** jsme se všichni potkali na Silvestrovském pochodu, tentokrát s tématem Po stopách hudby. Jako vždy se startovalo u malenovického hradu a sešli jsme se v cíli u Svaté vody. Úspěšně!

Všem nám odrostlejšími o. biskup připomíná život Pána Ježíše, který přišel na zem a žije tu s námi. Který se narodil v otěsněné bídě chléva, žil život bezdomovce, sám Bohem, který neměl, kde by hlavu složil. Který umíral smrtí otroka na kříži v nejvyšším ponížení.

Je to jediná cesta k životu, která vede k jedinému jeho cíli. Pojďte se s Pannou Marií, která si zpívala Magnificat: „Velebí duše má Pána.“ ■

Marie a Václav Šmikovi

na každém zastavení plnili úkoly týkající se hudebních skupin – Vísací zámek, Monkey business, Olympic nebo bandu Ivana Mládky.

■ Do nového roku mnoho z nás vstoupilo úspěšně **v Tříkrálové sbírce**. Přinesli jsme si nejen plno sladkostí, ale i vtipných zážitků a radostí.

■ **Předposlední lednovou sobotu 23. 1.** se konala již podvanácté Tomácká zábava, letos s názvem Zlatý Tomík. Šlo o setkání na nás spousta krásných cen v tombole, hudební doprovod kapely Töp a zajímavý program. Kluci z 15UP pobavili scénkou Haka (bojovým tancem novozélandských ragbistů) a spousta návštěvníků se nechala zvát do fotokoutku. Fotky jsou k prohlédnutí na oddílových stránkách.

■ **O pololetních prázdninách** se kluci úspěšně zúčastnili ministrantského turnaje ve florbalu. A byla to úspěšná. Dovedli 2. druhou místa a jedno čtvrté. ■

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 6.3.2016 Vydání dalšího čísla: 20.3.2016

Vtipy z pololetních prázdnin

■ „Ukaž mi žákovskou knížku,“ říká tatínek Frantíkovi. Když ji dostane, za ne v ní listovat: matematika p tka, zem pis p tka. Frantíkovi dá dva pohlavky. Tatínek listuje dál a vidí, že dostal také jedni ku ze zp - vu. Frantíkovi p ileť ješt jeden pohlavek. „A to bylo za co?“ ptá se Frantík uražen . „Za to, že ti po dvou p tkách bylo do zp vu!“

■ Pepík ek prosí tátu: „Tati, kup mi za vysv d ení buben.“ „Ne, budeš m rušit p i práci.“ „Nem j strach, budu bubnovat, jen když budeš spát.“

■ Babi ka se ptá Ondry: „Chodíš rád do školy?“ Ondra se zamyslí a odpoví: „Ano, chodím rád do školy i ze školy, jen to mezi tím m nebaví.“

■ Ptá se u itel žáka: „Pro jsi p išel pozd do školy?“ „Protože jeden pán ztratil padesátikorunu.“ „A ty jsi mu ji pomáhal hledat?“ „Ne, já na ní stál.“

Postní osmism rka pro d ti

Popeleční středou začala postní doba a dnes je první postní neděle. V evangeliu jsme slyšeli, jak pán Ježíš strávil 40 dnů na poušti. Po tuto dlouhou dobu nic nejedl a navíc jej k nepravostem nabádal d'ábel. Pán Ježíš se však dokázal d'áblovým nápadům ubránit. Svou sílu k obraně bral hlavně z modliteb. A my si z Pána Ježíše, jako už tolikrát, můžeme vzít příklad.

Možná sis někdy všiml, že je v tvém okolí někdo či něco, co tě pokouší k nepravostem a hloupostem stejně, jako to dělal d'ábel Pánu Ježíši. Někdy to může být počítačová hra, televize, jindy zase třeba mlsání. Zkus po celou dobu postní alespoň 1x týdně tyto věci nebo činnosti omezit. Pokud to zvládneš i víckrát v týdnu, bude to moc dobře. A nezapomeň se v tyto postní dny i ... (dokončení najdeš v osmisměrce).

O	T	É	L	P	V	R	Ř	O	P	A	T
T	Í	Á	E	A	B	D	Í	T	C	H	Á
O	R	P	T	N	C	E	C	V	A	O	D
K	K	A	I	N	Z	Í	A	K	A	R	Z
E	O	M	Č	A	Ř	A	K	B	A	L	O
R	T	S	U	L	N	H	L	A	D	L	K
S	E	S	T	R	A	O	D	S	Ě	L	V
I	C	T	U	I	Z	R	C	A	D	L	O

VLAK, BASA, LÉTO,
ÍCT, PANNA, KAIN,
ZDÁT, ZRAK, LUSTR,
HLAD, OTOK, OCHOZ,
D DA, BDÍT, U ITEL,
KLAVÍR, OPAT, EZAU,
TLAK, URNA, SESTRA,
KRÁL, KOSTI, KACÍ ,
PIANO, ZRCADLO,
OTEC